

Uitspraken 2006

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij de NIVRA-bibliotheek, e-mail bibliotheek@nivra.nl. Niet gepubliceerde samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

13 Raad van Tucht Den Haag en het College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2006-13

Afdrachtvermindering loonbelasting, belastingdienst, kwaliteitsbewaking, ondertekening, vaktechnische verantwoordelijkheid, WBSO-subsidies

Over de jaren 1997 tot en met 2000 heeft klaagster aanvragen gedaan tot afdrachtvermindering loonbelasting wegens speur- en ontwikkelingswerk (S&O), ook wel genaamd WBSO-aanvragen. De aanvragen voor S&O-afdrachtvermindering over de jaren 1997 tot en met 1999 zijn opgesteld op het kantoor van betrokkene en zijn telkens ondertekend door de heer M, directeur van klaagster. In april 2002 heeft de Belastingdienst een boekenonderzoek bij klaagster ingesteld. In het daarvan opgemaakte rapport heeft de inspecteur van de Belastingdienst onder meer het volgende vermeld: 'Uit het onderzoek is gebleken dat ook de door de heer M (honderd procent aandeelhouder van DEF BV) verrichte S&O-werkzaamheden in de berekening van de afdrachtvermindering is begrepen. De heer M staat echter niet op de loonlijst van ABC BV maar van DEF BV. Het relevante S&O-loon van de heer M is derhalve ten onrechte meegenomen bij DEF BV en de uiteindelijke resultaten daarvan, de geclaimde afdrachtvermindering is daardoor te hoog berekend.' Op grond van het onderzoek is een naheffingsaanslag aan klaagster opgelegd alsmede een verzuimboete.

De klacht behelst het verwijt dat betrokkene foutieve aanvragen van WBSO-subsidies in de periode 1997 tot 2001 heeft opgesteld. In de toelichting op de klacht heeft klaagster aangevoerd dat de aanvragen zijn verzorgd en van een accountantsstempel zijn voorzien door het kantoor van betrokkene en dat op

advies van de behandelende accountant op dat kantoor de salariskosten van de heer M van DEF BV, die tevens werkt als directeur van klaagster, zijn opgenomen in de WBSO-aanvragen van klaagster.

Ter zitting is gebleken dat de verklaringen bij klaagsters WBSO-aanvragen als ondertekenen vermelden de betrokkene en Y AA en dat de laatstgenoemde de verklaringen ook 'per opdracht' voor betrokkene heeft ondertekend. Daar de naam van betrokkene onder deze stukken staat, draagt hij daarvoor de vaktechnische verantwoordelijkheid.

Betrokkene heeft ter zitting van de raad bevestigd dat hij niet wist dat zijn naam onder de betreffende verklaring betreffende het jaar 1998 was vermeld en dat hij niet meer weet of dit ook het geval was bij de verklaringen over de andere jaren. Daarnaast heeft betrokkene desgevraagd bevestigd dat hij de in zijn naam ondertekende verklaring ten tijde van de ondertekening niet had gezien. De raad concludeert hieruit dat gedurende de desbetreffende jaren de organisatie en kwaliteitsbewaking op het kantoor van betrokkene onvoldoende zijn geweest. Daarvoor was hij verantwoordelijk. Vaststaat dat de in naam van betrokkene en door Y

ondertekende verklaringen betrekking hebben op de WBSO-aanvragen over de jaren 1997 tot en met 1999 en dat in deze verklaringen een fout voorkomt, voortvloeiende uit het feit dat de directeur van klaagster, M, niet op de loonlijst van klaagster staat, maar op die van zijn vennootschap DEF BV. Uit de brief van klaagster van 3 mei 2002 aan betrokkene, waarvan de inhoud door betrokkene niet is betwist, blijkt dat de betrokken medewerker van betrokkene, Y AA, met deze fout bekend was en daarover destijds met de directie van klaagster heeft overlegd. De raad leidt hieruit af dat betrokkene medewerker bij het opmaken van de door hem en betrokkene ondertekende verklaringen desbewust heeft gehandeld, ook als hij daartoe niet heeft geadviseerd, hetgeen onzeker is gebleven. Zoals hiervoor is overwogen draagt betrokkene hiervoor (mede) de verantwoordelijkheid. Gelet op het voorgaande is de klacht gegrond. Aan dit oordeel doet niet af dat, zoals betrokkene heeft betoogd, de aanvragen door de directeur van klaagster zijn ondertekend. De eventuele aansprakelijkheid voor schade staat niet ter beoordeling van de raad. De raad verklaart de klacht gegrond en legt terzake aan betrokkene als maatregel op een schriftelijke berisping.

Annotatie bij JT 2006-13

De organisatie en de kwaliteitsbewaking van een accountantsorganisatie staan sinds het Wet(svoorstel) toezicht accountantsorganisaties en de Richtlijn voor de Kwaliteitsbewaking 1 in het brandpunt van de belangstelling. Het College van Beroep voor het bedrijfsleven oordeelt nu, dat het vóórkomen van een naam onder een accountantsverklaring zonder handtekening niet betekent dat de kwaliteitsbewaking onvoldoende is, te meer nu betrokkene met die verklaring geen bemoeienis heeft gehad. Dat oordeel lijkt mij juist: een schoonheidsfoutje rechtvaardigt een dergelijk zwaar oordeel niet.

De vraag is, of het optreden van Y klachtwaardig was. Maar dat is uit deze uitspraak niet af te leiden: Y was AA, geen RA. Ook bij een gecombineerde klacht tegen een RA en een AA pleegt de tuchtrechter gescheiden uitspraken te doen.

Hans Blokdijk

Betrokkene is in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Betrokkene heeft in beroep de gewraakte aanvragen en de daarbij behorende accountantsverklaringen overgelegd. Hieruit blijkt dat de aanvragen door M zijn ondertekend en dat de daarbij behorende accountantsverklaringen over de jaren 1997 en 1998 onderscheidenlijk 1999 en 2000, anders dan de raad heeft overwogen, niet (mede) door betrokkene, maar uitsluitend door Y AA onderscheidenlijk X AA zijn ondertekend. Ter zitting van het college heeft betrokkene onvoldoende weersproken aangevoerd dat zijn beide medewerkers de verklaringen zelfstandig hebben opgesteld en dat hij hen, noch klaagster ter zake heeft geadviseerd. Dat betrokkene samen met Y ten behoeve van klaagster een accountantsverklaring, gedateerd 25 januari 1999, heeft ondertekend met het oog op de vaststelling van BTS-subsidie leidt niet tot de conclusie dat betrokkene ook een rol heeft gespeeld bij de thans aan de orde zijnde WBSO-aanvragen. Omdat ook anderszins niet is komen vast te staan dat betrokkene bij het opstellen van de gewraakte aanvragen betrokken is geweest of daarover heeft geadviseerd, kan betrokkene niet tuchtrechtelijk worden aangesproken op fouten in de aanvragen van WBSO-subsidies in de periode 1997-2000. Voornoemde medewerkers zijn als Accountants-Administratieconsulenten zelfstandig verantwoordelijk voor hun werkzaamheden en kunnen in verband hiermee tuchtrechtelijk worden aangesproken. Derhalve doet zich, anders dan klaagster meent, geen lacune voor in de tuchtrechtelijke verantwoordelijkheden, waarvoor betrokkene als (toenmalig) vestigingsleider van de desbetreffende accountantsvennootschap (pen) verantwoordelijk zou kunnen worden gehouden. De raad heeft uit de omstandigheden dat betrokkene niet wist dat zijn naam onder meergenoemde accountantsverklaring over het jaar 1998 was vermeld, dat hij niet (meer) weet of dit ook het geval was bij de verklaringen over de andere jaren en dat betrokkene heeft bevestigd dat hij de in zijn naam ondertekende verklaring ten tijde van de ondertekening niet had gezien, geconcludeerd dat de organisatie en kwaliteitsbewaking op het kantoor van betrokkene in de periode 1997-2000 onvoldoende zijn geweest. Aangezien, zoals hiervoor overwogen, vaststaat dat betrokkene meergenoemde accountantsverklaringen niet (mede) heeft ondertekend, bestaat voor de door de raad getrokken conclusie geen grond. Uit hetgeen

hiervoor is overwogen vloeit voort dat de bestreden tuchtbeslissing moet worden vernietigd. Het college ziet aanleiding de zaak zelf af te doen. Het college verklaart het beroep gegrond, vernietigt de bestreden tuchtbeslissing en verklaart de klacht ongegrond.

AWB 04/439 LJN AT8952.

14 Raad van Tucht Amsterdam - JT 2006-14

Artikel 11 GBR-1994, civiele procedure, conclusies niet in vergaande mate baseren op informatie afkomstig van de opdrachtgever, deugdelijke grondslag, objectiveren, schadevergoeding, schriftelijke waarschuwing

Klagers zijn als partijen betrokken in een civiele procedure tegen EFG Holding BV betreffende de afwikkeling van een op 21 maart 2000 tussen ABC BV en EFG Holding BV gesloten overeenkomst inhoudende de overname met ingang van 1 januari 2000 door EFG van een beddenspecialzaak van ABC tegen een prijs van f 700.000 te verhogen met een (aflopend) percentage van de in de jaren 2000, 2001 en 2002 te realiseren omzet boven een in de overeenkomst bepaalde normomzet. In die civiele procedure, waarin ABC nakoming van de betalingsverplichting door EFG heeft geëist, heeft EFG in reconventie schadevergoeding van klagers gevorderd omdat zij onrechtmatig zouden hebben gehandeld, met name door het niet ter beschikking stellen van (gegevensdragers met) het klantenbestand. Op 12 november 2003 heeft de rechtbank uitspraak gedaan en daarbij onder meer, voor zover partijen niet tot een schikking zouden komen, EFG opgedragen een schadeberekening van een accountant in te brengen. EFG heeft het rapport en de brief van betrokkene als productie in de voormelde civiele procedure in het geding gebracht. Kort samengevat houdt de klacht in dat betrokkene in zijn rapport en brief van 9 februari 2004 en 18 maart 2004 heeft gegeven van een klachtwaardige onzorgvuldigheid, doordat hij te lichtvaardig conclusies heeft getrokken op basis van door zijn opdrachtgever EFG aangedragen onjuiste feiten en zonder dat aan die conclusies een objectieve maatstaf ten grondslag ligt. Gelet op de grote belangen

van de partijen in de civiele procedure waarin het rapport en de brief zijn ingebracht, had betrokkene zorgvuldiger te werk moeten gaan, zowel wat betreft de beoordeling van de aan zijn conclusies ten grondslag liggende feiten, als bij het daaruit trekken van conclusies. De raad oordeelt als volgt. Betrokkene heeft als registeraccountant een rapport opgesteld, waarvan hij wist dat het bestemd was om door zijn opdrachtgever te worden gebruikt in een civielrechtelijk geding tegen klagers. Een dergelijke rapportage dient aan hoge eisen van zorgvuldigheid te voldoen. In dit verband is van belang artikel 11, eerste lid, van de GBR-1994. Daarin wordt voorgeschreven dat de registeraccountant slechts mededelingen doet omtrent de uitkomst van zijn arbeid voor zover zijn deskundigheid en de door hem verrichte werkzaamheden daarvoor een deugdelijke grondslag vormen en dat hij er zorg voor draagt dat zodanige mededelingen een duidelijk beeld geven van de uitkomst van zijn arbeid. Uit artikel 11, eerste lid, GBR-1994 vloeide in casu niet slechts voort dat betrokkene in zijn rapport duidelijk moest aangeven welke zijn opdracht was, wat hij heeft gedaan om deze opdracht uit te voeren, welke informatie hij heeft gebruikt, in hoeverre hij deze informatie zelfstandig op juistheid heeft gecontroleerd en of ten aanzien van de in het rapport opgenomen conclusies enig voorbehoud dient te worden gemaakt (vergelijk JT 2002-45), maar tevens dat uit het rapport blijkt van een deugdelijke grondslag voor de door betrokkene als uitkomst van zijn arbeid getrokken conclusies. Naar het oordeel van de raad schiet het rapport op het laatstgenoemde punt ernstig te kort omdat betrokkene zijn conclusies niet in zo vergaande mate had mogen baseren op van zijn opdrachtgever afkomstige informatie maar deze informatie had moeten objectiveren door haar in een breder kader te plaatsen (wat kunnen de oorzaken zijn van de tegenvallende resultaten) en te toetsen aan voor het grijpen liggende externe informatie (branchegegevens). In een deugdelijk accountantsrapport zou in ieder geval aandacht zijn besteed aan de totale omzetonwikkeling (en niet slechts aan die van een drietal door de opdrachtgever uitgelichte productgroepen), aan het kostenpatroon van de onderneming (in vergelijking tot dat van vergelijkbare ondernemingen) en aan de omzetonwikkeling van de onderneming in relatie tot de algehele malaise die zich na 2001 in de beddenbranche manifesteerde. Ook ter zitting heeft betrokkene desgevraagd niet ►

kunnen aangeven hoe hij met deze factoren is omgegaan (of waarom hij daaraan meende voorbij te kunnen gaan) doch is zijnerzijds volstaan met de verklaring dat het rapport op 'analyses' berust die in dat rapport zijn weergegeven. Uit het rapport wordt het de raad evenwel niet duidelijk welke analytische werkzaamheden door betrokkene zijn verricht. Door de gemachtigde van betrokkene is ter zitting nog aangegeven dat betrokkene in zijn rapport rekening heeft gehouden met de mogelijke invloed van externe marktfactoren door het verschil tussen het behaalde resultaat en het nominaal verwachte resultaat te halveren. Aannemende dat dit een welbewuste methodiek was - uit het rapport blijkt dat overigens niet - acht de raad dit een al te ongenueanceerde benadering van het causaliteitsprobleem. Gelet op de tekortkomingen is de raad van oordeel dat het rapport deugdelijke grondslag mist. Zulks wordt niet geheeld door de omstandigheden dat betrokkene duidelijk heeft aangegeven van welke gegevens (c.q. standpunten) hij is uitgegaan en dat de conclusies in het rapport met tal van voorbehouden zijn omgeven. Die omstandigheden nemen namelijk niet weg dat betrokkene in zijn rapport op lichtvaardige wijze tot de gerechtvaardigdheid van forse schadevergoedingen heeft geconcludeerd. Betrokkene heeft de norm van artikel 11, eerste lid, GBR 1994 geschonden en dat is hem temeer aan te rekenen nu hij wist dat zijn rapport in een civiele procedure zou worden ingebracht. Hierbij past de maatregel van een schriftelijke waarschuwing.

15 Raad van Tucht Den Haag - JT 2006-15

Conflicterend belang, deugdelijke grondslag, due diligence-onderzoek, eer van stand, inzage in dossiers, onafhankelijkheid, onpartijdigheid, optreden als openbaar accountant

Betrokkene is als vennoot verbonden aan XYZ, een Europese organisatie van accountants, juristen en management-consultants. Klaagster is een accountants- en belastingadvieskantoor. Vanaf februari 2003 zijn tussen klagster en XYZ gesprekken gevoerd over een mogelijke overname door XYZ van een deel van de onderneming van klagster. De gesprekken hebben geleid tot de ondertekening op 28 januari 2004 van een overeenkomst aangaande de koop en verkoop van een zelfstandig gedeelte van de onderneming van klagster. Ter uitvoering van het overeengekomene heeft XYZ op 31 januari 2004 een due diligence-onderzoek uitgevoerd ten kantore van klagster. Het onderzoeksteam van XYZ, bestaande uit negen personen, stond onder leiding van betrokkene. Na aanvang van het onderzoek is tijdens XYZ gewezen op het ontbreken van drie dossiers welke op basis van een vooraf door klagster gemaakt (anoniem) overzicht en een daaruit door XYZ gemaakte selectie ter inzage zouden liggen. Over de betrokken drie dossiers en de redenen voor het niet ter inzage

leggen is door de heren P en R van klagster gesproken met betrokkene. Hierbij heeft klagster toestemming verleend voor inzage van de desbetreffende dossiers door de heer T, een fiscalist die deel uitmaakte van het onderzoeksteam. T heeft in een aparte kamer inzage genomen in de desbetreffende dossiers onder toezicht van P. Daarbij bleek dat mr. L, een fiscalist die eveneens deel uitmaakte van het onderzoeksteam, als adviseur optrad van een tegenpartij van een cliënt van klagster. Over dit laatste heeft P vervolgens met betrokkene gesproken. Dit leidde ertoe dat door klagster, in de persoon van P, toestemming werd gegeven voor inzage van het desbetreffende dossier door de heer Q, vennoot van XYZ, die aanvankelijk geen deel uitmaakte van het onderzoeksteam. Q heeft vervolgens, onder toezicht van P, inzage genomen in het betreffende dossier. Na afloop van het onderzoek is een due diligence-rapport opgesteld onder verantwoordelijkheid van betrokkene. Na de totstandkoming van het rapport heeft XYZ besloten af te zien van de overname, hetgeen XYZ bij brief van 3 februari 2004 aan klagster heeft bericht.

De klacht houdt in dat betrokkene heeft gehandeld in strijd met de artikelen 5, 9 lid 2, 11 lid 1 en 24 lid 2 GBR-1994. In de toelichting op de klacht heeft klagster - zakelijk weergegeven - het volgende gesteld. Betrokkene was als leider van het due diligence onderzoek verantwoordelijk voor de gedragingen van de leden van het team. Betrokkene had de onderzoekers ervan moeten weerhouden inzage te nemen in dossiers, waarvan de kennisneming potentieel desastreuze gevolgen zou kunnen hebben voor de cliënten van klagster. Betrokkene had moeten voorkomen dat L en T werden afgevaardigd, juist nu L de adviseur was van de wederpartij van een cliënt van klagster, van welke cliënt het dossier ter inzage is gegeven. Betrokkene heeft nagelaten deugdelijk vooronderzoek te doen naar eventuele strijdende belangen. Betrokkene had, toen bleek dat T en L geen verdere inzage in de gevoelige dossiers mochten nemen, hen volledig moeten terugtrekken uit het onderzoek. Nu betrokkene dit laatste niet heeft gedaan, had hij afstand moeten nemen van het rapport van het onderzoeksteam. Betrokkene had ten slotte moeten bewerkstelligen dat

Annotatie bij JT 2006-14

Het lijkt er op dat betrokkene zich aan deze opdracht heeft 'vertild': hij had ook buiten de onderneming van zijn opdrachtgever moeten kijken (hetgeen kennelijk gemakkelijk mogelijk was), en zich moeten verdiepen in de oorzaken van de door hem geconstateerde verschijnselen. In geen geval had hij mogen berusten in de door de opdrachtgever opgedrongen selectie van drie artikelgroepen. Over mogelijke andere specifieke gebreken geeft ook de volledige tekst van de uitspraak geen uitsluit. Maar in het licht van de wel genoemde specifieke tekortkomingen lijkt de sanctie niet bijzonder zwaar. Een dergelijke bijzondere opdracht streelt de ijdelheid en verhoogt het inkomen. Dit zijn bekende verleidingen. Maar met name indien het rapport een rol moet spelen in een schadeclaimprocedure, is ervaring met de specifieke problematiek onontbeerlijk.

Hans Blokdijk

de relatie tussen XYZ en haar desbetreffende cliënt onmiddellijk verbroken zou worden. Betrokkene was partijdig in het oordeel van XYZ en heeft de belangen van de cliënt van L onmisbaar vertegenwoordigd. De raad oordeelt als volgt. Vaststaat dat het onder leiding van betrokkene uitgevoerde due diligence-onderzoek heeft geleid tot een rapport dat door betrokkene - zelf vennoot van XYZ - is uitgebracht aan het bestuur van XYZ. Het betreft een intern stuk dat niet is openbaargemaakt behoudens dat de stellingen van klaagster er blijk van geven dat zij ervan heeft kennisgenomen. Naar het oordeel van de raad is op de gedragingen van betrokkene het bepaalde in hoofdstuk II GBR-1994 van toepassing. Niet van toepassing acht de raad de hoofdstukken III en IV van de GBR-1994. Betrokkene is opgetreden namens XYZ als ondernemer en partij bij de overname-overeenkomst die XYZ met klaagster was aangegaan. De werkzaamheid van betrokkene vormde een gedeeltelijke uitvoering door XYZ van die overeenkomst, te weten het doen van onderzoek naar de zaken genoemd in artikel 15.1 van de overeenkomst. Onvoldoende is gesteld en gebleken voor de aanname dat betrokkene optrad als accountant of als openbaar accountant. Anders dan klaagster is de raad van oordeel dat het niet, althans niet zonder meer, op de weg van betrokkene lag om bij de leden van het onderzoeksteam navraag te doen naar mogelijk conflicterende belangen ten opzichte van de bij het onderzoek betrokken dossiers. De raad is van oordeel dat het de professionele verantwoordelijkheid is van ieder lid van het team om in voorkomend geval melding te maken van een mogelijk conflicterend belang en dat aspect ter discussie te stellen dan wel in voorkomend geval zich terug te trekken als lid van het onderzoeksteam. Dit beginsel ligt overigens besloten in de uitspraak die over de onderhavige kwestie jegens L is gedaan door de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs. Tegenover de uitdrukkelijke betwisting van betrokkene dat hij op de hoogte zou zijn geweest van een mogelijk conflicterend belang bij L heeft klaagster niet aannemelijk gemaakt dat betrokkene bekend was met een mogelijk conflicterend belang. Naar het oordeel van de raad is er, gelet op het voor-

gaande, geen grond voor het verwijt dat betrokkene L en T heeft uitgekozen voor het onderzoeksteam en evenmin voor het verwijt dat hij ten onrechte niet bij de leden van het onderzoeksteam navraag heeft gedaan naar een mogelijk conflicterend belang. Ook voor het verwijt dat betrokkene nagelaten heeft klaagster voor aanvang van het onderzoek te melden dat er strijdende belangen werden behartigd en dat betrokkene op die grond klaagster had moeten verzoeken bepaalde dossiers buiten hun bereik te houden, is geen grond. Uit de gang van zaken tijdens het onderzoek leidt de raad het volgende af. Zijdens klaagster heeft P aanvankelijk terughoudendheid betracht met het ter inzage geven van drie dossiers waarin zijns inziens gevoelige informatie zat en die mogelijk conflicterend waren met de belangen van cliënten die door XYZ werden geadviseerd. Nadat hiervan gebleken was en dit met betrokkene besproken was, heeft P bewilligd in inzage van de desbetreffende dossiers door een met name genoemd medewerker van het onderzoeksteam. Nadat ten aanzien van één dossier naar het oordeel van P was gebleken van een conflicterend belang, is ook dit met betrokkene besproken, hetgeen ertoe geleid heeft dat P uiteindelijk heeft beslist dat het onderzoek doorgang moest vinden en dat het desbetreffende dossier kon worden ingezien - onder zijn toezicht - door Q namens XYZ. Gelet op deze feiten moet het ervoor gehouden worden dat klaagster haar aanvankelijke bezwaren tegen inzage van de desbetreffende dossiers en in het bijzonder van het naar haar mening conflicterende dossier heeft laten varen en uitdrukkelijk heeft bewilligd in voortgang van het onderzoek op de met haar afgesproken wijze. De raad is van oordeel dat er onder de overwogen omstandigheden geen grond is voor klaagster om zich over het optreden van betrokkene tijdens de uitvoering van het onderzoek te beklagen. De daarop gerichte verwijten acht de raad dan ook ongegrond. Om dezelfde redenen acht de raad geen grond aanwezig in de verwijten dat betrokkene ten onrechte geen afstand heeft genomen van het rapport en dat betrokkene heeft nagelaten te bewerkstelligen dat de relatie met de desbetreffende cliënt van XYZ zou worden verbroken.

De raad komt tot de slotsom dat de klacht in alle onderdelen ongegrond is.

16 Raad van Tucht Den Haag - JT 2006-16

Geen inhoudelijke beoordeling, afwachten einduitspraak civiele procedure

Klaagster was voorheen de rechtspersoon waarin een samenwerking plaatsvond tussen C, en betrokkene. Beiden waren directeur en zij hielden ieder - door middel van een persoonlijke vennootschap - vijftig procent van de aandelen. Tussen C en betrokkene zijn verschillen van inzicht gerezen over hun samenwerking. Op 9 januari 2004 is, naar aanleiding van de verschillen van inzicht, een nieuwe managementovereenkomst tussen partijen getekend. Kort na het tekenen van de managementovereenkomst is tussen partijen overeenstemming bereikt over de overdracht door betrokkene van diens aandelen in klaagster aan C. Op vrijdag 23 januari 2004 heeft betrokkene aan C per e-mail een concept toegezonden voor een brief, te verzenden aan enkele (drie) relaties van klaagster en waarin werd ingegaan op het uiteengaan van partijen en de gevolgen daarvan. In het e-mailbericht verzocht betrokkene aan C om diens instemming. C heeft in de nacht van 23 op 24 januari 2004 per e-mail aan betrokkene meegedeeld niet met de conceptbrief in te stemmen. Hierna heeft telefonisch overleg tussen C en betrokkene plaatsgevonden, waarna op 27 januari 2004 brieven aan relaties zijn

gestuurd, die de instemming van C en betrokkene hadden. Betrokkene heeft C daarbij onkundig gehouden van het feit dat op 23 januari 2004 reeds de

brieven zonder toestemming waren verzonden. Op 3 februari 2004 is de aandelenoverdracht van betrokkene aan de persoonlijke vennootschap van C notarieel verleden. Eveneens op 3 februari 2004 heeft betrokkene, handelend als directeur van zijn persoonlijke vennootschap, DEF BV, aan 99 relaties van klaagster een e-mailbericht gezonden waarin, samengevat, betrokkene meedeelde dat de hoofdvestiging van klaagster voortaan verder zou gaan onder de naam DEF en dat klaagster haar onderneming zou voortzetten onder leiding van C.

De klacht houdt in dat betrokkene inbreuk heeft gemaakt op de voor hem als registeraccountant geldende gedrags- en beroepsregels, in het bijzonder artikel 5 GBR-1994, door:

- a. op 23 januari 2004 aan drie klanten een brief te verzenden waarop zonder instemming of medeweten van C langs digitale weg diens handtekening namens klaagster is geplaatst en zonder dat over de inhoud van die brief overeenstemming was bereikt;
- b. op 3 februari 2004, enkele uren voor de notariële levering van de aandelen, namens zijn nieuwe onderneming DEF BV een e-mailbericht te versturen aan 99 relaties en klanten van klaagster, in welke e-mail feitelijke onjuistheden zijn vermeld.

Vaststaat dat betrokkene op 23 januari 2004 drie brieven verzonden heeft waarop betrokkene langs digitale weg de handtekening van C heeft geplaatst met vermelding van zijn hoedanigheid van directeur. De brieven zijn verzonden op briefpapier van klaagster. Vaststaat ook dat betrokkene de brieven verzond op een moment dat hij het concept ervan ter goedkeuring aan C had voorgelegd en niet beschikte over een bericht van C dat deze instemde met het concept. De raad acht het volstrekt ongepast en tuchtrechtelijk laakbaar dat betrokkene op de beschreven wijze misbruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om langs digitale weg de handtekening van C op een brief van klaagster te laten plaatsen. Het verweer dat geen schriftelijke afspraak is gemaakt omtrent het gebruik van de digitale handtekening is onjuist gebleken. In het geding is gebracht een e-mail van betrokkene van 4 januari 2000, waarin hij zelf aan-

geeft dat duidelijke afspraken moeten worden gemaakt in de zin dat geen gebruik van de digitale handtekening wordt gemaakt, tenzij uitdrukkelijk toestemming is verleend door de betrokkene. Dit laatste is gesteld noch gebleken. Echter ook zonder een dergelijke afspraak is het gebruik van de digitale handtekening zonder uitdrukkelijke toestemming van C in de gegeven omstandigheden ongepast te achten. Betrokkene en C hadden besloten hun samenwerking te beëindigen en discussieerden over de wijze waarop dat vorm zou krijgen. Het ging derhalve niet meer om een situatie van normale bedrijfsuitoefening, waarin min of meer gebruikelijke berichten worden verzonden. Betrokkene mocht derhalve geenszins de instemming van C met het gebruik van diens digitale handtekening veronderstellen. De raad is gezien het zojuist overwogene van oordeel dat betrokkene terzake de verzending van de brieven op 23 januari 2004 schade heeft toegebracht aan de eer van de stand der registeraccountants, zodat dit onderdeel van de klacht gegrond dient te worden verklaard. De in klachtonderdeel b. gewraakte e-mail van betrokkene is door hem verzonden namens zijn onderneming DEF BV en overigens zonder vermelding van zijn accountantstitel. Klaagster en betrokkene verschillen kennelijk van mening over de feitelijke juistheid van de inhoud van de e-mail en over de mededingingsrechtelijke aspecten daarvan.

Onvoldoende is komen vast te staan dat betrokkene in de e-mail onmiskenbaar mededelingen heeft gedaan in strijd met de waarheid. De raad is van oordeel dat de handelwijze van betrokkene, in het bijzonder het verzenden van de e-mail aan 99 relaties van klaagster zonder klaagster daarin te kennen, bezien vanuit ondernemersverhoudingen, niet erg vriendelijk of zorgvuldig is geweest, maar dat onvoldoende grond bestaat voor het oordeel dat betrokkene tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond. De raad neemt in aanmerking dat betrokkene ernstig verwijtbaar heeft gehandeld door een, in de ogen van de raad, valse handtekening te plaatsen op brieven die in het maatschappelijk verkeer zijn gebracht. Betrokkene heeft bovendien geen blijk gegeven het onjuiste van zijn handelwijze in te zien. Ook ter zitting heeft betrokkene het plaatsen van de handtekening afgedaan met de stel-

ling dat hij meende dat hij niets misdeed.

De raad verklaart klachtonderdeel a. gegrond en legt terzake aan betrokkene als maatregel op een schriftelijke berisping.

17 Raad van Tucht Amsterdam - JT 2006-17

Geen inhoudelijke beoordeling, afwachten einduitspraak civiele procedure

Betrokkene is registeraccountant. Hij is als algemeen directeur werkzaam bij MNO. Klaagster stelt dat zij uit hoofde van een in oktober 2003 tussen klaagster en MNO gesloten bemiddelingsovereenkomst jegens MNO recht heeft op het in haar factuur d.d. 20 augustus 2004 gedeclareerde loon ad €53.550,00 inclusief omzetbelasting, te vermeerderen met renten en kosten. MNO betwist de vordering van klaagster. Met betrekking tot dit geschil is tussen klaagster als eiseres en MNO als gedaagde een geding aanhangig bij de Rechtbank. De rechtbank heeft nog geen eindvonnis gewezen. De klacht luidt als volgt. Klaagster stelt dat betrokkene artikel 5 GBR-1994 heeft overtreden door op sluike wijze te proberen onder de betalingsverplichting van MNO jegens klaagster uit te komen. Volgens klaagster heeft betrokkene op oneigenlijke gronden bewerkstelligd dat de vordering van klaagster op MNO niet wordt voldaan.

In aanmerking genomen dat tussen klaagster en MNO thans een procedure aanhangig is bij de Rechtbank, waarin de in de klacht aan de orde gestelde vordering onderwerp van geschil is, zal de raad, mede ter vermijding van tegenstrijdige uitspraken, thans niet overgaan tot een inhoudelijke beoordeling van de klacht. Nadat in de civiele procedure de einduitspraak in kracht van gewijsde is gegaan, kan klaagster, indien zij daarvoor termen aanwezig acht, de klacht opnieuw aanbrengen. De raad verklaart de klacht ongegrond in dier voege dat geen inhoudelijke beoordeling van de klacht heeft plaatsgevonden. ■